

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Zuzany Bystřické a soudců JUDr. Mariana Kokeše, Ph.D., a JUDr. Faisala Husseiného, Ph.D., v právní věci

žalobce: **Contipro a. s.**, IČO: 60917431
sídlem Dolní Dobrouč 401, 561 02 Dolní Dobrouč
zastoupený advokátkou doc. JUDr. Danou Ondřejovou, Ph.D.
sídlem Václavská 316/12, 120 00 Praha 2

proti
žalovanému: **Ministerstvo zemědělství**
sídlem Těšnov 17, 117 05 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 9. 2019, č. j. 6866/2019-MZE-18142,

takto:

- I. Rozhodnutí Ministerstva zemědělství ze dne 12. 9. 2019, č. j. 6866/2019-MZE-18142, **se ruší** a věc se **vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku ve výši 11 228 Kč, a to k rukám advokátky žalobce doc. JUDr. Dany Ondřejové, Ph.D., do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a průběh správního řízení

1. Žalobce se podanou žalobou domáhá zrušení v záhlaví citovaného rozhodnutí, kterým žalovaný podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v rozhodném znění (dále jen „správní řád“), zamítl odvolání žalobce a potvrdil správnost rozhodnutí Ústředního kontrolního a zkušebního ústavu zemědělského (dále též „správní orgán prvního stupně“ či „ÚKZÚZ“) ze dne 31. 12. 2018, č. j. UKZUZ 165646/2018 (ve znění jeho opravy ze dne 24. 1. 2019, č. j. UKZUZ 008063/2019), kterým bylo žalobci za neplnění povinností týkajících se označování, obchodní úpravy a balení stanovených v člancích 11 odst. 1 písm. a), 17 odst. 2 a přílohách I a II Nařízení Evropského Parlamentu a Rady (ES) č. 767/2009 o uvádění na trh a používání krmiv, o změně nařízení (ES) č. 1831/2003 a o zrušení směrnice Rady 79/373/EHS, směrnice Komise 80/511/EHS, směrnic Rady 82/471/EHS, 83/228/EHS, 93/74/EHS, 93/113/ES a 96/25/ES a rozhodnutí Komise 2004/217/ES, v platném znění (dále jen „Nařízení č. 767/2009“), uloženo podle § 18 odst. 1 zákona č. 91/1996 Sb., o krmivech, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o krmivech“) opatření spočívající v úpravě označení množství krmné suroviny, resp. její analytické složky chondroitinu sulfátu (dále jen „CHS“) na označení „*Doplňkového krmiva pro koně*“, obchodní název Geloren HA tak, aby deklarovaný obsah této krmné suroviny, resp. její analytické složky v tomto doplňkovém krmivu a na obalu krmiva odpovídal jejímu skutečnému množství a tento obsah ověřit laboratorní analýzou, a to z důvodu, že stávající označení tohoto doplňkového krmiva bylo v rozporu s požadavky na označování stanovené citovaným Nařízením č. 767/2009.
2. Z obsahu správního spisu vyplývá, že při úřední kontrole provedené Oddělením kontroly zemědělských vstupů ÚKZÚZ Havlíčkův Brod dne 1. 11. 2018 v provozovně žalobce byl odebrán vzorek Doplnkového krmiva pro koně, obchodní název Geloren HA. Vzorek byl podroben analýze na obsah krmné suroviny - CHS. Na základě výsledku analýzy bylo vypracováno Hodnocení vzorku č. 1813/2018, se závěrem, že posouzený vzorek Doplnkového krmiva pro koně Geloren HA nevyhovuje obsahem CHS deklarované jakosti, neboť 1 tableta obsahovala 81,39 % + 4,7 % deklarovaného množství, tedy cca 232 mg. Na obalu krmiva je uvedeno, že 1 tableta (15 g) obsahuje 285 mg CHS. Při následné úřední kontrole ÚKZÚZ provedené u žalobce dne 14. 12. 2018 (č. protokolu 18005635, č. j. UKZUZ 16401/2018) bylo dále zjištěno, že žalobce provádí označování Doplnkového krmiva pro koně, obchodní název Geloren HA v rozporu požadavky na označování, obchodní úpravu a balení stanovené v článku 11 odst. 1 písm. a) a článku 17 odst. 2 a v přílohách I a II Nařízení č. 767/2009.
3. Na základě uvedených zjištění byla pracovníky ÚKZÚZ v řízení na místě stanovena žalobci dne 14. 12. 2018 povinnost k nápravě výše uvedených nedostatků spočívajících v úpravě deklarace obsahu CHS tak, aby toto označování na uvedeném výrobku (krmivu) splňovalo požadavky stanovené v čl. 11 odst. 1 písm. a), čl. 17 odst. 2 a přílohách I a II Nařízení č. 767/2009. Dne 31. 12. 2018 pak bylo vydáno výše citované rozhodnutí, kterým správní orgán prvního stupně rozhodl o uložení zvláštního opatření spočívající v povinnosti žalobce provést úpravu deklarace uvedené suroviny tak, aby byly splněny požadavky na označování krmiv uváděných do oběhu. Jeho správnost pak žalovaný v napadeném rozhodnutí potvrdil a podané odvolání žalobce shledal nedůvodným.

II. Shrnutí argumentů obsažených v žalobě

4. Ve včas podané žalobě (§ 72 odst. 1 ve spojení s odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s. ř. s.“), splňující též ostatní podmínky řízení (§ 65, § 68 a § 70 s. ř. s.), žalobce navrhuje, aby krajský soud napadené rozhodnutí žalovaného zrušil. Krajský soud se (s ohledem na závěry vyslovené Nejvyšším správním soudem v rozsudku ze dne 7. 5. 2015, č. j. 7 Afs 60/2015-32) ztotožnil s názorem žalobce, že lhůta pro podání žaloby byla dodržena, a to s ohledem na pochybení správních orgánů při doručování žalobou napadeného rozhodnutí do datové schránky advokátní kanceláře LEGALITÉ advokátní kancelář s. r. o., namísto do datové schránky advokátky žalobce, přestože ta právě jejím prostřednictvím se správními orgány setrvale komunikovala. Současně však krajský soud přisvědčuje názoru žalovaného, že za situace, kdy se žalobce prokazatelně s obsahem rozhodnutí žalovaného seznámil, nemá již otázka, zda bylo doručení vykonáno předepsaným způsobem, význam a nedodržení formy tedy samo o sobě neznamena, že doručení se musí zopakovat. Toho se ovšem ani žalobce nedomáhá, neboť daná otázka byla nastolena v souvislosti s posouzením včasnosti žaloby.
5. Žalobce v podané žalobě za nejpodstatnější otázku pro posouzení zásahu ÚKZÚZ a žalovaného do jeho právního postavení považuje určení množství CHS v Gelorenu HA. Závěr o nedostatečném množství této látky, opírá ÚKZÚZ i žalovaný o výsledky analýzy provedené Výzkumným ústavem veterinárního lékařství (dále jen „VÚVeL“), podle kterých obsahuje inkriminovaná šarže Gelorenu HA HA 271018-B jen 231 mg CHS v relevantním množství produktu s tím, že žalovaná deklaruje 285 mg. žalobce opětovně zdůrazňuje, že v podaném odvolání komplexně popsala výrobní postup, podala plně obhajitelné stanovisko o přítomnosti množství CHS v Gelorenu HA a současně vyslovila kritické argumenty, které zpochybňují jak samotný výsledek analýzy VÚVeL, tak především jeho interpretaci. Jedním z nosných argumentů je, že protokol VÚVeL neuvádí nejistotu měření, přestože je třeba ji vzít v úvahu při posuzování shody mezi analýzou dosaženým výsledkem a deklarovanou hodnotou. Zohlednění nejistoty měření totiž mezi jinými okolnostmi je způsobilé v mezích právních předpisů ovlivnit závěr o tom, zda je tvrzení žalobkyně jako výrobce Gelorenu HA o přítomnosti určitého množství CHS správné či nikoliv. Žalovaný v odůvodnění svého rozhodnutí uvádí, že je výsledek uváděn v Analytickém protokolu VÚVeL ve tvaru $x \pm U$. Toto tvrzení je však nepravdivé, poněvadž z obsahu protokolu neplyne (v něm je uveden v inkriminovaném řádku tabulky údaj „-“). Na tuto okolnost žalobce upozorňoval již v podaném odvolání. Uvedený postup VÚVeL je přitom v rozporu s normou EN ISO 17025, která je pro úřední laboratoř závazná na základě čl. 12 odst. 2 písm. a) nařízení (ES) č. 882/2004. Na nutnost aplikovat uvedenou technickou normu žalobce žalovaného explicitně upozorňoval v podaném odvolání a s touto okolností se žalovaný v odůvodnění svého rozhodnutí nikterak nevypořádal.
6. Současně žalovaný obhájí výsledky Analytického protokolu VÚVeL tím, že metoda pro stanovení CHS byla VÚVeL vyvinuta v rámci výzkumného projektu NAZV QJ1530107. Žalobce však mezi dostupnými výstupy uvedeného projektu tuto metodu nedohledal; bylo možno dohledat pouze metodiku pro stanovení taurinu a vitamínů B a C – nicméně i u těchto dvou metodik je například zřejmé, že není prováděno ověření správnosti ani robustnosti; tyto a další parametry by však měly být ověřovány, aby byly analytické výsledky relevantní.
7. Dle žalobce je tak napadené rozhodnutí o odvolání je tak z hlediska podstatných odborných argumentů v relevantní části fakticky jen reprodukcí závěrů ÚKZÚZ z

námitkového řízení. Pokud, jak již bylo naznačeno, schopnost vyhodnocení odborné argumentace žalovaného převyšuje jeho odborné možnosti (zcela pochopitelně), měl učinit odpovídající opatření v procesu dokazování, jak již bylo uvedeno. S ohledem na uvedené důvody má žalobce za to, že míra arbitrárnosti argumentace žalovaného způsobuje nezákonnost napadeného rozhodnutí, zejména pak s ohledem na trvající deficit kvality odůvodnění, jak ji požaduje § 68 odst. 3 správního řádu.

8. Nad rámec výše uvedeného žalobce předkládá alternativní analýzu modenské univerzity (Università degli studi di Modena e Reggio Emilia), resp. prof. Nicola Volpi, z níž dle žalobce plyne, že vzorek inkriminované šarže Gelorenu HA HA 271018-B byl analyzován dvěma metodami podle Amerického lékopisu (což je samo o sobě referenční informací o jejich vysoké validitě), přičemž při jejich aplikaci na posuzovaný případ je s 95% pravděpodobností obsah CHS v relevantním množství Gelorenu HA uvedené šarže: a) u použité metody SAX-HPLC v intervalu 246,0 až 369,0 mg; b) u použité metody ACE v intervalu 242,4 až 363,6 mg. Uvedené intervaly množství CHS v Gelorenu HA dle žalobce potvrzují, že skutečné množství CHS bylo u inkriminované šarže v mezích tolerancí připuštěných obecně závaznými právními předpisy a je tedy v souladu i s nařízením (ES) č. 767/2009, jehož porušení žalobcem správní orgány deklarovaly.

III. Vyjádření žalovaného a replika žalobce

9. Žalovaný ve vyjádření k žalobě má i nadále za to, že správní orgány nijak nepochybily. Ke způsobu určení množství CHS ve výrobku Geloren HA žalovaný upozorňuje, že výsledek analýzy se vztahuje k výrobku Geloren HA, č. partie 171018-B, vzorek byl úředně odebrán v souladu s nařízením Komise (ES) č. 152/2009, kterým se stanoví metody odběru vzorků a laboratorního zkoušení pro úřední kontrolu krmiv, v platném znění (dále jen „Nařízení č. 152/2009“). Úřední kontrola byla provedena na základě vnějšího podnětu k prošetření podezření na nižší obsah chondroitin sulfátu ve výrobku Geloren HA. Interpretace výsledku a jeho hodnocení (porovnání s deklarovanou hodnotou) vychází z přílohy II, části C, bod 3 (odst. 2 a odst. 3) Nařízení č. 152/2009, přičemž žalovaný zdůrazňuje, že byla použita nejistota měření, neboť pro analytickou složku CHS tolerance stanoveny nejsou.
10. Pokud žalobce namítá, že nelze akceptovat výsledky analýzy vzorku doplňkového krmiva pro koně Geloren HA, které jsou uvedeny na analytickém protokolu (analytický certifikát č. 0104_KS_2018), k tomu žalovaný uvádí, že pro hodnocení je určující výsledek v hmotnostních jednotkách, tedy 0,154 mg CHS/10 mg, což odpovídá 231 mg/tabletě (15 g). Způsob výpočtu nejistoty měření byl již objasněn a upřesněn prvním vypořádáním námitek (v protokolu byl uveden obecný termín „chyba měření“, což však bylo ještě před provedením hodnocení upřesněno, nejdříve telefonicky, potom i písemně ve vyjádření pro výrobce-účastníka řízení zhotovitelem analýzy). Chyba měření byla stanovena jako rozšířená nejistota měření v souladu s požadavky ČSN ISO 17025 a vztahuje se k výsledku měření). Pokud žalobce získal ze své výrobní praxe [na základě kontroly jakosti podle přílohy II Nařízení Evropského Parlamentu a Rady (ES) č. 183/2005, kterým se stanoví požadavky na hygienu krmiv, v platném znění, poznatky o tom, že k této analýze je matrice nezbytná, mohl na tuto skutečnost při odběru vzorku ÚKZÚZ upozornit. K protokolu o odběru vzorku však nebyly žalobcem vzneseny žádné připomínky. K datu

provedení kontroly žalobce žádné výsledky analýz vzorků z vlastní kontroly jakosti ÚKZÚZ nepředložil.

11. Interpretace a hodnocení obsahu chondroitin sulfátu v doplňkovém krmivu Geloren HA, č. partie 171018-B bylo provedeno na základě Analytického certifikátu č. 0104_KS_2018 VÚVel, ze dne 29. 11. 2018, který uvádí jako výsledek analýzy 0,154 mg CS/10 mg, dále je zde uvedena relativní hodnota obsahu vzhledem k deklaraci 81,39 % a chyba měření $\pm 4,7$ %. Chyba měření byla stanovena jako rozšířená nejistota měření v souladu s požadavky ČSN ISO 17025 a vztahuje se k výsledku měření. Výsledek obsahu chondroitin sulfátu 0,154 mg CS/10 mg vzorku odpovídá hodnotě 231 mg/15 g Gelorenu HA, po rozšíření o nejistotu měření $+ 4,7$ % je obsah 242 mg/15 g, což neodpovídalo deklarované hodnotě 285 mg/15 g chondroitin sulfátu v Gelorenu HA. Vzhledem k výše uvedenému žalovaný opětovně uzavírá, že interpretace výsledku analýzy byla plně v souladu s nařízením č. 152/2009 a nařízením č. 767/2009.
12. Žalovaný se v doplnění svého vyjádření dále podrobně vyjadřuje k žalobcem předložené analýze modenské univerzity a k tvrzení žalobce, že dle ní je s 95% pravděpodobností obsah CHS ve výrobku Geloren HA, č. partie 271018B v relevantním množství, když byl analyzován modenskou univerzitou dvěma metodami podle Amerického lékopisu (což je samo o sobě referenční informací o jejich vysoké validitě), přičemž shrnuje, že z hlediska procesního však tento protokol nebyl správnému orgánu předložen před vydáním rozhodnutí (a týká se jiné šarže výrobku), proto k němu nelze přihlížet.
13. Především s touto argumentací pak žalobce věcně polemizuje ve své replice k vyjádření žalovaného a předkládá řadu ryze odborných argumentů na obhajobu uvedené analýzy a její použitelnosti na nyní projednávaný případ.

IV. Posouzení věci soudem

14. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.) napadené rozhodnutí žalovaného, včetně řízení předcházejícího jeho vydání, a dospěl k závěru, že žaloba je **důvodná**.
15. Žalobce v nyní projednávané žalobě namítá „arbitrárnost argumentace“ žalovaného, jejíž míra způsobuje nezákonnost napadeného rozhodnutí, zejména pak s ohledem na trvající deficit kvality odůvodnění, jak ji požaduje § 68 odst. 3 správního řádu, dle něhož „*v odůvodnění se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.*“ Nedodržení tohoto požadavku pak může mít za důsledek nepřezkoumatelnost daného rozhodnutí pro nedostatek důvodů ve smyslu § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Žalobce tak svými žalobními námitkami brojí především proti způsobu, jakým se správní orgány (zejména žalovaný) vypořádaly s jím vznesenými námitkami v průběhu správního řízení, především pak s námitkami týkajícími se metody analýzy předmětného vzorku produktu Geloren HA.
16. Proto se krajský soud před meritorním posouzením věci v první řadě zabýval otázkou přezkoumatelnosti žalobou napadených rozhodnutí, neboť se jedná o tak závažnou vadu, že by se jí soud musel zabývat z úřední povinnosti i nad rámec uplatněných žalobních

námitek (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 6. 2004, č. j. 5 A 157/2002-35). Z judikatury Nejvyššího správního soudu přitom plyne, že kromě nicotnosti rozhodnutí ve smyslu § 76 odst. 2 s. ř. s. jsou krajské soudy povinny přihlížet také k nepřezkoumatelnosti rozhodnutí (k tomu srov. např. rozhodnutí rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 1. 2008, č. j. 2 As 34/2006-73, dle kterého *„ustanovení § 76 odst. 1 SŘS upravuje postup soudu v případech, kdy soud může rozhodnutí zrušit i bez nařízení jednání – z toho lze dovodit jen to, že případy tam uvedené jsou důvodem ke zrušení správního rozhodnutí. Výslovně předpokládá postup z moci úřední – tj. bez návrhu – pouze v případě nicotnosti rozhodnutí, kterou lze vyslovit podle odst. 2 cit. ustanovení. Z povahy vady pak postup z moci úřední přichází v úvahu i u vad spočívajících v nepřezkoumatelnosti podle § 76 odst. 1 písm. a) SŘS, a to proto, že nepřezkoumatelnost brání zpravidla věcnému přezkumu a posouzení důvodnosti žalobních námitek.“*). Je-li totiž správní rozhodnutí nepřezkoumatelné, lze jen stěží uvažovat o jeho přezkumu správním soudem, což ostatně vyplývá již z lingvistické stránky věci, kdy nepřezkoumatelné rozhodnutí prostě nelze věcně přezkoumat.

17. Takové rozhodnutí by bylo nutno zrušit pro nepřezkoumatelnost, která může nastat buď pro nesrozumitelnost (nelze seznat určitý a jednoznačný výrok, jde o výrok s obsahem rozporuplným, nevykonatelným apod.), nebo pro již zmíněný nedostatek důvodů (odůvodnění je v rozporu s výrokem, popř. uvádí jiné důvody než ty, v nichž má mít dle zákona oporu, odůvodnění postrádá rozhodný důvod pro výrok či neobsahuje žádné hodnocení provedených důkazů a závěr z nich učiněný). K tomu, aby rozhodnutí správního orgánu bylo považováno za přezkoumatelné, je mimo jiné nezbytné, aby z odůvodnění správního rozhodnutí jednoznačně vyplývalo, že se správní orgán posuzovanou věcí zabýval, neopomenul žádné účastníkovy námitky a přihlédl i k námitkám strany druhé. Stejně tak z odůvodnění musí plynout vztah mezi skutkovými zjištěními a úvahami při hodnocení důkazů na straně jedné a právními závěry na straně druhé, přičemž takto formulované právní závěry musí být srozumitelné, vnitřně bezrozporné a nacházející oporu právě ve skutkových zjištěních a provedených důkazech. V opačném případě by se jednalo skutečně o rozhodnutí nepřezkoumatelné, neboť by nedávalo dostatečné záruky vylučující libovůli v rozhodovací činnosti správního orgánu. Problematikou řádného odůvodnění rozhodnutí správního orgánu se opakovaně zabývala i judikatura Nejvyššího správního soudu, podle které je nezbytné, aby se správní orgán v souladu s citovaným ustanovením § 68 odst. 3 správního řádu vypořádal s námitkami účastníků řízení takovým způsobem, aby z odůvodnění jeho rozhodnutí bylo možno dovodit, z jakého důvodu považuje námitky účastníka řízení za liché, mylné anebo vyvrácené (srov. rozsudek ze dne 23. 7. 2009, č. j. 9 As 71/2008-109), v opačném případě může své rozhodnutí zatížit nepřezkoumatelností pro nedostatek důvodů [§ 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.].
18. Po důkladném seznámení se s odůvodněním napadeného rozhodnutí žalovaného a s obsahem správního spisu, zejména pak s podaným odvoláním žalobce proti rozhodnutí ÚKZÚZ, je krajský soud nucen konstatovat, že napadené rozhodnutí žalovaného trpí vadou nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů ve smyslu § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.
19. Jak již bylo výše rekapitulováno, proti rozhodnutí ÚKZÚZ o uložení zvláštního opatření žalobce podal dne 17. 1. 2019 v zákonem stanovené odvolací lhůtě odvolání, doplněné podáním ze dne 8. 2. 2019. V něm žalobce namítal, že vzhledem k tomu, že hodnocený produkt vyhovuje definici krmné směsi [čl. 3 odst. 2 písm. h) Nařízení č. 767/2009],

vztahují se na něj pravidla uvedená v čl. 17 uvedeného nařízení., přičemž se ÚKZÚZ dosud nevyrovnal s neaplikovatelností čl. 17 odst. 2 písm. b) Nařízení č. 767/2009, resp. o použitelnosti přípustné odchylky $\pm 15 \%$ hodnoty informace o kvantitativním složení na posuzovaný případ, a proto žalobce na použitelnosti této odchylky trval. Dále pak namítal, že nelze akceptovat výsledky analýzy vzorku daného produktu, o něž ÚKZÚZ opírá své kontrolní závěry, na jejichž základě ukládá zvláštní opatření. Nejistotu měření v mg na 15 g tablety Geloren HA nelze vyjádřit, protože pro obsah 0,154 mg CHS/10 mg nebyla tato hodnota vyjádřena, což je dle žalobce v rozporu s normou EN ISO 17025, jež je pro úřední laboratoř závazná podle čl. 12 odst. 2 písm. a) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004. Dále žalobce namítal, že výtěžnost metody nemohla být vyjádřena, protože laboratoř neměla k dispozici matici. Buď je výtěžnost zahrnuta ve výsledku, nebo ne, ale nemůže platit obojí. Toto je navíc v rozporu s tvrzením, že metodika byla plně validována dle požadavků Rozhodnutí Komise č. 2002/657/ES. V uvedeném rozhodnutí Komise je jednoznačně stanoveno, že laboratoř musí zajistit selektivitu a výtěžnost metody na dané matici, kterou jak sama laboratoř přiznává, neměla k dispozici. Žalobce rozporoval rovněž tvrzení, že matrice nemá žádný vliv na výsledek a je eliminována použitou technikou detekce, což považuje za spekulativní a musí se jednoznačně prokázat experimentálně. Dle EN ISO 17025 musí výkonnostní charakteristiky validovaných metod odpovídat zamýšlenému použití a potřebám zákazníků a ÚKZÚZ by měl trvat na takovém ověření. ÚKZÚZ se nevypořádal ani s námitkou o růstu chyby měření s ředěním vzorku na koncentraci, při které je analýza prováděna. Matematicky lze dokázat, že chyba měření roste s ředěním vzorku a může dosahovat až 2 %. V návaznosti na výše uvedené žalobce připojil i další připomínky související se způsobem provedené analýzy.

20. S těmito velmi konkrétními a převážně odbornými připomínkami, jimiž žalobce zpochybňoval zejména použitou metodu analýzy daného vzorku a její výsledky, ovšem dle krajského soudu viditelně kontrastuje obecnost tvrzení a argumentů, které žalovaný v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí použil při jejich vypořádání. Žalovaný se totiž ve svém stručném odůvodnění (věcně se těmito námitkám věnuje pouze na necelých dvou stranách) soustředil na obecnou deskripci použité právní úpravy, včetně její obsáhlé citace, resp. na obecné konstatování, že u ÚKZÚZ nedošlo k žádnému pochybení, jelikož provedením analýzy pověřil laboratoř VÚVeL, Oddělení bezpečnost potravin a krmiv, jejímuž charakteru a popisu její činnosti žalovaný věnuje nemalou pozornost, navzdory skutečnosti, že tyto skutečnosti žalobce nijak nezpochybňuje. Žalobce své odvolací námitky (a předtím i připomínky ke kontrolnímu zjištění ÚKZÚZ) soustředil především na použitou metodiku, výpočty, analýzu a její výsledky, a to za použití velmi odborné terminologie, kterou používá i v nyní podané žalobě, na což ovšem žalovaný v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí nijak nerefletoval, ať již z hlediska důkladnosti jejich vypořádání, tak právě i z pouhého hlediska použité terminologie a argumentace. Uvedený kontrast je koneckonců patrný i ve srovnání s ryze odbornou argumentací, kterou žalovaný používá ve vyjádření k žalobě, resp. v jeho doplnění, při polemice s žalobcem ohledně použitelnosti uvedené analýzy modenské univerzity na nyní projednávaný případ. Tato argumentace, ať již ze strany žalobce, anebo ze strany žalovaného, ovšem nemá pro posouzení otázky přezkoumatelnosti žalobou napadeného rozhodnutí relevanci, a proto se k ní krajský soud nebude jakkoliv věcně vyjadřovat. Ze stejného důvodu krajský soud ani nevěnoval pozornost obsahu žalobcem předložené analýzy modenské univerzity, neboť v opačném případě by musel přistoupit k jejímu provedení jakožto důkazu listinou a nařídit za tímto účelem ústní jednání.

21. Avšak za situace, kdy krajský soud dospěl k závěru, že žalobou napadené rozhodnutí žalovaného je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů [§ 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.], spočívající konkrétně v tom, že žalovaný se v odůvodnění napadeného rozhodnutí s odvolacími námitkami žalobce nikterak nevypořádal, příp. tak učinil nedostatečným způsobem zdaleka neodpovídajícím míře konkrétnosti a odbornosti použité argumentace žalobce, mohl takto rozhodnout bez nařízení jednání, ačkoliv je žalobce požadoval, a to v souladu s § 76 odst. 1 s. ř. s.

V. Závěr a náklady řízení

- pro vady řízení podle § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. zrušil a podle § 78 odst. 4 s. ř. s. věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. V dalším řízení bude na žalovaném, aby podklady svého rozhodnutí doplnil o výše uvedené podklady, zejména o podklad prokazující splnění povinností dotčeným provozovatelem STK dle § 89 odst. 2 zákona o podmínkách provozu vozidel a aby tak při rozhodování o žalobcově žádosti vycházel z kapacitních údajů týkajících se oprávněně provozovaných STK. Teprve pak bude možno učinit si úsudek o souladu či rozporu záměru žalobce provozovat STK se způsobem a rozsahem pokrytí správního obvodu činností STK (§ 54 odst. 3 zákona o podmínkách provozu vozidel).
22. S ohledem na výše uvedené tak krajský soud nyní projednávanou žalobu shledal důvodnou, a proto napadené rozhodnutí žalovaného zrušil pro nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů dle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. a současně věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. V dalším řízení je žalovaný vázán právním názorem soudu (§ 78 odst. 5 s. ř. s.) a bude tedy na něm, aby zajistil nápravu shora vytčených vad. V dalším řízení bude tedy na žalovaném, aby důkladně, v zejména v odpovídající míře odbornosti, posoudil důvodnost žalobcem v odvolání vznesených námitek.
23. O náhradě nákladů řízení krajský soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.
24. Odměna zástupce (advokáta) žalobce a náhrada hotových výdajů byla stanovena podle § 35 odst. 2 s. ř. s. a vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů. V daném případě se jednalo o dva úkony právní služby (příprava a převzetí zastoupení, žaloba, naopak repliku žalobce soud neshledal za účelně vynaložený úkon, s ohledem na absenci její relevance pro žalobní námitku ohledně přezkoumatelnosti žalobou napadeného rozhodnutí) ve výši $2 \times 3 \times 100$ Kč a dva režijní paušály ve výši 2×300 Kč, tedy celkem 6 800 Kč. Protože zástupce žalobce je plátcem daně z přidané hodnoty, zvyšují se náklady řízení ve smyslu § 57 odst. 2 s. ř. s. o částku 1 428 Kč odpovídající dani (21 %), kterou je povinen z odměny za zastupování a z náhrad hotových výdajů odvést. Žalobci dále přísluší náhrada za zaplacený soudní poplatek za žalobu proti rozhodnutí správního orgánu ve výši 3 000 Kč.
25. Celkem tedy byla žalobci vůči žalovanému přiznána náhrada nákladů ve výši 11 228 Kč. K jejímu zaplacení soud určil přiměřenou lhůtu.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 21. prosince 2020

JUDr. Zuzana Bystřická v.r.
předsedkyně senátu